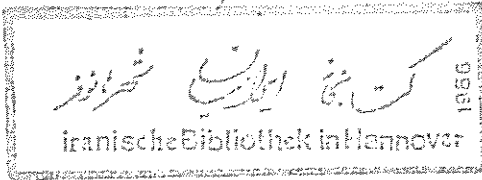

20.7.96

حقیقت

ارگان اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)

دوره دوم
مرداد ۷۵ شماره ۲۵

قدرت از لوله تفنگ بیرون می آید بدون ارتش خلق، خلق هیچ چیز ندارد

مناطق کوهستانی کشور، پاسگاههای پلیس و ملاکین را مورد حمله قرار داد... مردان و زنان نقابدار در تاریکی شب دست به حمله زده و پاسگاههای پلیس و منازل ثروتمندان را غارت کردند و در روپا واقع در ناحیه غربی، به مدت یک ساعت و نیم با پلیس به تبادل آتش پرداختند... این تهاجم، دستگاه سیاسی کشور را لرزاند و بطوریکه مقامات کشوری هنوز حیرت زده اند و قادر به ابراز نظر نمیباشند.

بقیه در صفحه ۲

قلب به حزب کمونیست نپال (مائوئیست) و رزمندگان دلاور این جنگ رهائی بخش درود میفرستد. ما عمیقاً معتقدیم که فداکاری و تلاش کارگران و دهقانان نپال در راه رهائی از قید هرگونه ستم و استثمار و ساختمان جامعه ای نوین، الهام بخش کمونیستها و زحمتکشان دیگر نقاط جهان بویژه آسیا خواهد بود.

سرویس خبری «اینترپرس»، این رویداد تاریخی را بدینگونه گزارش داد: «هفته گذشته، در یک رشته عملیات هماهنگ بیسابقه حزب کمونیست نپال (مائوئیست) در شش بخش از

حمله سازمان یافته و نقشه مند تبهیدستان نپال علیه سیاست، اقتصاد و فرهنگ ارتجاعی حاکم بر آن کشور آغاز شده است. در اواخر بهمن ماه (۱۳ فوریه ۱۹۹۶) کارگران و دهقانان این کشور تحت رهبری حزب کمونیست نپال (مائوئیست) آغاز جنگ درازمدت توده ای را طی یک رشته عملیات هماهنگ در غرب نپال، اعلام کردند. آنها پی ریزی مسیر و سرنوشت نوینی را آغاز نمودند که تنها راه رهائی از جهنم فقر و محرومیت جگر خراش است. اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) با شوری زائد الوصف و از صمیم

برخی نکات درباره

رهبری و رهبران انقلابی

صفحه ۱۴

نگاهی به اوضاع جامعه در پرتو انتخابات

زمانی مارکس گفته بود، معنای انتخابات در نظام ارتجاعی اینست که هر چند سال یکبار، توده ها تصمیم میگیرند کدامیک از اعضای طبقه حاکمه آنها را سرکوب کند. این ماهیت حقیقی انتخابات نه فقط در جمهوری اسلامی بلکه حتی در دمکراتیک ترین جمهوری های بورژوازی است. در متدمن ترین کشورهای غربی نیز تصمیم گیری در امور اصلی «دولتی» توسط یک یا چند مرکز قدرت مالی - سیاسی انجام میگیرد و ادارات و نهادها مجری هستند. نتیجه جدال طبقات متخاصم و اختلافات اساسی در جامعه، نهایتاً با قدرت تفنگ تعیین میشود. پارلمان اگرچه نقش معینی در تنظیم مناسبات جناح های حکومتی بازی میکنند و به وضع

یکرشته قوانین ریز و درشت میپردازد، اما از نظر منافع توده های تحت ستم و استثمار جای حرافی های عوامفریبانه است. انتخابات از پی انتخابات انجام میشود، چهره های جدید می آیند و قدیمی ها میروند، گاه حتی پارلمان منحل و عمارتش به توپ بسته میشود، اما یک قانون اساسی همیشه دست نخورده باقی می ماند: نظام ستم و استثمار طبقاتی علیرغم هر اختلاف و شکافی درون هیئت حاکمه و طبقات ارتجاعی باید حفاظت شود و مبارزه طبقاتی محرومان جامعه باید به هر شکل سرکوب شود تا وضع موجود بر هم نخورد. بالائی ها آقای جامعه باشند و پایینی ها بر سرده و اسیر شده و اسیر شده و اسیر شده... بقیه در صفحه ۸

در این شماره میخوانید:

پیام کمیته «جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» به حزب کمونیست نپال (مائوئیست)

صفحه ۳

اخباری از جنگ خلق در نپال

صفحه ۵

درباره تضادهای درونی جمهوری اسلامی

صفحه ۱۰

ما و باورهای مذهبی در بین توده ها

صفحه ۱۲

یادی از رفیق جانباخته فرشته ازلی

صفحه ۱۸

«در ستایش سکوت»: آئینه عبرت (پاسخی به منصور حکمت)

صفحه ۲۹

یادداشتهایی بر اوضاع خاورمیانه: رقابت جوئی قدرتها، بحران در ترکیه

صفحه ۳۲